

Arrest

nr. 157 417 van 30 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 26 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van dezelfde overheid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 september 2015.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat M. DE RAEDEMAER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 2 september 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Hierin werd het volgende gesteld:

“Het beroep komt onontvankelijk voor, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

Blijkens informatie verschaft door de verwerende partij werd verzoekster op 19 september 2012 gerepatrieerd naar haar land van herkomst. De tweede bestreden beslissing, het aan verzoekster betekende bevel om het grondgebied te verlaten, heeft derhalve reeds volledige uitvoering gekregen.

Gelet op het gegeven dat de procedure conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet er op is gericht een vreemdeling die zich in België bevindt (“de in België verblijvende vreemdeling”) te machtigen tot een verblijf in het Rijk en verzoekster niet langer in België verblijft, kan de vernietiging van de beslissing waarbij gestatueerd wordt aangaande de ingediende aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet haar geen nut opleveren”.

1.3. Verzoeker richt op 10 september 2015 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Waar verzoeker bij zijn vraag tot horen tevens opmerkingen formuleert, merkt de Raad op dat – gelet op de vaststelling dat de vraag tot horen geen bijkomende memorie betreft – hiermee geen rekening mag worden gehouden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 november 2015 staat het volgende vermeld: “De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij is van mening haar belang te behouden bij de vraag naar de rechtmatigheid van de bestreden beslissing, zelfs al is er sprake van een repatriëring. De verzoekende partij acht dit een kwestie van rechtszekerheid. Zo niet kan verwerende partij zich van alle verantwoordelijkheid ontdoen. De verwerende partij verwijst in hoofdzaak naar de beschikking en wenst te benadrukken dat de vreemdelingenwet geëigende procedures bevat in geval van uitvoering van een bevel om het grondgebied te verlaten.”

1.5. Het belang om een administratieve rechtshandeling louter omwille van de rechtszekerheid onwettig te horen verklaren – wat verzoeker overigens niet nader toelicht – is geen belang dat verbonden is aan het doen verdwijnen van de akte uit de rechtsorde, maar uitsluitend een belang om een middel gegrond te horen verklaren. Zulk een belang is slechts een onrechtstreeks belang. Een onrechtstreeks belang bij een beroep tot nietigverklaring voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaat niet. De doelstelling van het vernietigingscontentieux bestaat erin onwettige rechtshandelingen met terugwerkende kracht uit de rechtsorde te bannen en het ingeroepen belang dient verband met deze doelstelling te houden en enig voordeel op te leveren, wat in casu niet blijkt.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA